

З. Посібник з англійської мови для студентів-юристів /В. П. Сімонок, Т.І. Костюченко, Т. В. Олійник, Т. М. Фоменко, Л. О. Шишкіна ; За заг. ред. проф. В. П. Сімонок. – Х.: Право, 2005. 264 с.

Завертана Альона Вадимівна,
курсант 3 курсу ННІ № 3 НАВС

ІНОЗЕМНА МОВА ЯК ОДИН ІЗ ВАЖЛИВИХ АСПЕКТІВ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ КУРСАНТІВ

На сучасному етапі розвитку євроінтеграційного процесу Україна зіткнулася з потребою у висококваліфікованих і конкурентоздатних спеціалістах всіх сфер суспільного життя, в тому числі і у сфері забезпечення охорони публічної безпеки та порядку. Тому проблема правильної системної організації іншомовної підготовки працівників Національної поліції України є актуальною сьогодні.

Модернізація сучасного світу спонукає нас до перегляду й удосконалення пріоритетів та напрямів професійної підготовки майбутніх офіцерів поліції, до формування потрібних навичок, серед яких важливе місце посідає знання іноземної мови.

Беручи до уваги специфічність навчання майбутніх поліцейських, варто зазначити, що вивчення іноземної мови курсантами вищих навчальних закладів системи МВС, що здійснюють підготовку фахівців у сфері правоохоронної діяльності, також має особливий характер. Здобувачі вищої освіти вивчають теми професійного характеру, тобто ті, які є найбільш важливими та необхідними для подальшої роботи в підрозділах охорони правопорядку.

Навчання іноземної мови є складовою частиною загального завдання підготовки офіцерів поліції. Мотивацією до вивчення іноземної мови є необхідність використання знань з іноземної мови фахівцями з охорони правопорядку під час виконання професійних завдань. Поліцейським також часто доводиться співпрацювати з іноземцями. Таке виконання завдань, як, наприклад, патрулювання або спеціальні операції, передбачає наявність спільного розуміння між представником правоохоронних органів та громадянами. Тому володіння іноземною мовою є надзвичайно важливим аспектом професійної компетентності сучасного офіцера поліції.

Формування іншомовної комунікативної компетентності є визнаною у світі загальною метою навчання всіх іноземних мов для будь-яких практичних цілей і в будь-яких типах навчальних закладів [1; 2; 3; 5]. Дослідники комунікативної компетентності визнають її багатокомпонентний характер, хоча різні автори вносять до її складу різну кількість компонентів під різними назвами [4; 5; 6]. Найпоширенішою та загальновизнаною є структура іншомовної комунікативної компетентності, представлена у

*ДО 100-РІЧЧЯ НАВС: ПРАДИЦІЇ ТА СУЧАСНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ
НАУКОВИХ ШКІЛ НАВС У РЕАЛІЗАЦІЇ ПРИНЦИПІВ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ
ТА ПОРЯДКУ*

загальноєвропейських рекомендаціях з мовної освіти [1]. Згідно з Рекомендаціями комунікативна компетентність складається з лінгвістичної компетенції (здатність продукувати та розуміти усне і письмове мовлення відповідно до норм системи мови), соціолінгвістичної компетенції (здатність продукувати та розуміти усне і письмове мовлення відповідно до тих культурних норм, які існують у даній мовній та культурній спільноті) та прагматичної компетенції (здатність продукувати та розуміти усне та письмове мовлення відповідно до власних цілей і намірів, взаємовідносин з різними співрозмовниками, конкретної комунікативної ситуації). Загальноєвропейські рекомендації з мовної освіти визначають основні напрями професійної підготовки фахівців, що передбачає досягнення достатнього рівня іншомовної комунікативної компетенції в професійній сфері спілкування.

У навчанні іноземної мови для професійного спілкування має формуватися професійно орієнтована, або професійна [6] комунікативна компетентність, зорієнтована саме на професійну комунікацію. Така компетентність, зберігаючи лінгвістичний, соціолінгвістичний та прагматичний компоненти як базові, не може не мати додаткових компонентів, потрібних саме для професійного спілкування. Від того, які компоненти професійної комунікативної компетентності в їхній сукупності буде виділено, залежить організація та методика навчання іноземної (англійської) мови для спеціальних, тобто професійних цілей.

Сучасна комунікативна методика передбачає активне впровадження в навчальний процес нестандартних методів і форм роботи [3; 6]. Як свідчить практика, для кращого засвоєння матеріалу досить ефективними є такі форми роботи: індивідуальна, парна, групова і робота в команді. Підвищення ефективності занять залежить від добору й використання різноманітних, найбільш адекватних навчальній темі методів навчання.

Для підготовки майбутніх поліцейських існує необхідність у розробці якнайбільш оновленої, оптимальної, відповідної реаліям сучасного розвитку суспільства програми вивчення іншомовних дисциплін для тих, хто одночасно навчається і несе службу.

Вибір методів зумовлений цілями навчання, змістом навчального матеріалу та предметною специфікою, темпом і терміном навчання, рівнем педагогічної майстерності викладача, дидактичним і матеріально-технічним забезпеченням занять, рівнем підготовки навчальної групи. Кожний метод навчання має свої переваги й недоліки. Універсальних рекомендацій щодо застосування методів не існує. Досвід викладання іноземної мови свідчить, що найдоцільніше використовувати такі методи, які допомагають розвивати бажання працювати творчо, продуктивно, прагнути до активних дій, досягати успіхів і мотивувати власну поведінку, намагаючись удосконалити моделі поведінки, що вкрай важливо для успішної професійної діяльності [7].

*ДО 100-РІЧЧЯ НАВС: ПРАДИЦІІ ТА СУЧАСНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ
НАУКОВИХ ШКІЛ НАВС У РЕАЛІЗАЦІЇ ПРИНЦИПІВ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ
ТА ПОРЯДКУ*

З метою удосконалення знань іноземної мови серед курсантів пропонується використання якомога оптимальних варіантів її застосування в тих чи інших сферах навчальної і службової діяльності.

Наприклад, ефективною є ідея створення серед перемінного складу здобувачів освіти груп курсантів з високими знаннями іноземної мови, які б вивчали деякі дисципліни іноземною мовою. Наприклад, у ході заняття з кримінального права англійською мовою, курсанти можуть одночасно вивчати потрібний їм матеріал українською і удосконалювати свої знання з тем, які пропонуються їм у програмі «Іноземна мова за професійним спрямуванням»: класифікація злочинів, торгівля наркотиками, вживання наркотиків, незаконний обіг зброї, торгівля людьми, та ін.

Також з метою удосконалення знань іноземної мови для курсантів пропонується проводити різні освітні прийоми, де б вони відпрацьовували свої дії на місці події іноземною мовою. До того ж, як уже зазначалося, часто у своїй роботі правоохоронці вступають в контакт з іноземцями, які можуть не володіти державною мовою. Тому проведення таких занять, організованих викладачами, офіцерами та активними курсантами, дозволить удосконалювати навички комунікації майбутніх офіцерів поліції. Разом з тим, в аспекті психологічного розвитку, такі заняття дозволять покращувати стресостійкість майбутніх правоохоронців, формувати витримку, удосконалювати уміння знаходити вихід у різних ситуаціях.

З метою заохочення курсантів до вивчення іншомовних дисциплін оптимальною ідеєю є організація різних конкурсів, конференцій, брейн-рінгів і подібних заходів, які б виступали так званими мотиваторами.

Організовуючи певні методики навчання, завжди варто зважати на те, що курсанти живуть та навчаються у спеціальних умовах, де часто стикаються з недостатньою кількістю вільного часу для досконалої підготовки та вивчення такої дисципліни як іноземна мова.

У підсумку варто зазначити, що розуміння високої необхідності знання іноземної мови у подальшому її використанні в професійній діяльності – це головний мотиватор курсанта у вивченні мови, а бажання навчатися – найкращий вчитель та помічник у цій справі.

Список використаних джерел:

1. Загальноєвропейські рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nbuv.gov.ua/Portal/Soc. Cum/ 13/redun.htm>
2. Гринюк Г.А. Етапи формування іншомовної комунікативної компетенції у студентів економічних спеціальностей / Г.А. Гринюк, Ю.О. Семенчук // Іноземні мови. – 2006. – №2. – С. 22–27.
3. Ізмайлова О.А. Формування іншомовної комунікативної компетенції як структурного компоненту комунікативної культури студентів мовних ВНЗ / О.А. Ізмайлова // Викладання мов у вищих навчальних закладах освіти. – 2010. – № 17. – С. 66–72.

*ДО 100-РІЧЧЯ НАВС: ПРАДИЦІЇ ТА СУЧАСНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ
НАУКОВИХ ШКІЛ НАВС У РЕАЛІЗАЦІЇ ПРИНЦИПІВ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ
ТА ПОРЯДКУ*

4. Ніколаєва С.Ю. Цілі навчання іноземних мов в аспекті компетентнісного підходу / С.Ю. Ніколаєва // Іноземні мови. – 2010. – № 2. – 267 с.

5. Тарнопольский О.Б. Методика обучения английскому языку для делового общения / О.Б. Тарнопольский, С.П. Кожушко. – Киев: Ленвит, 2004. – 192 с.

6. Чиханцова О. Роль іншомовної професійної комунікаційної компетенції під час оволодіння фахом у ВНЗ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://social-science.com.ua/article/695>

7. Іншомовна підготовка працівників правоохоронних органів і сектору безпеки: матеріали міжнародної науково-практичної конференції (24 квітня 2018 року). – Київ: Національна академія прокуратури України, 2018. – 126 с. ISBN 978-617-7500-49-9

Закомірна Юлія Ігорівна,
Студентка 2-го курсу ННІ №3 НАВС
Консультант з мови: Лопутько О.А.
доцент кафедри іноземних мов,
кандидат педагогічних наук, доцент

***CRIMINAL LAW AND EXPERIENCE OF ITS INTERNATIONAL
APPLICATION***

The Criminal Code of Ukraine has as its task the legal protection of the most important social values and goods from the criminal encroachments, the peace and security of humanity as well as the prevention of crimes. In order to accomplish this task, the Criminal Code of Ukraine determines which socially dangerous acts are crimes and what penalties, as well as other measures of criminal nature, are applied to the perpetrators. In addition, taking into account the systematic analysis of certain provisions of the Criminal Code of Ukraine, it can be concluded that committing a crime is not the sole and exclusive basis for the application of other measures of a criminal law nature, as such grounds may be the facts of committing criminal acts, in particular, socially dangerous acts. a non-convicted person or a person who has not gained the age from which criminal liability may arise, or in general, acts only outwardly similar to the crime.

One of the important changes in the field of the criminal law is the introduction of the institution of criminal misconduct. Criminal misconduct and crime in the future will become a type of criminal offense. Criminal offenses should be an important step in the humanization of the criminal law. After all, not only some administrative offenses will be criminal offenses, but also the least serious crimes of today.

The introduction of criminal offenses is not something new either in terms of foreign experience or in terms of the history of domestic criminal law.